Серце краєсь, як згадаю:
от родила мати,
от діждав життя розмаю
і — пора вмирати.

За які ж тяжкі провини
так караєш, боже,
серед зілля майового
смертне стелиш ложе?

Чого ж плачу? Не судилось
жить мені на світі!
Хоч недавно ще й не снилось
таке лихоліття.

Серце краєсь, як згадаю,
дух спирає в груди:
заспівають, поховають
і — забудуть люди.

Гребенне,
д. 24 цвітня 1898

Вперше надруковано в «Літературно-Науковому Віснику», Львів, 1898, т. 4, кн. 12.
Текст наводиться за збірником Олександр Козловський. Поезії . — Бібліотека поета. Радянський писменник. — Київ, 1966